

Hasta ahora crocodilos y caimanes no forman parte de la fauna europea ni suelen tenerse como animales domésticos, de modo que la presencia de uno de ellos vivo en la playa de Barcelona es caso fortuito cuya explicación hay que encontrar.

Dicho ejemplar no puede haber nacido en Barcelona de un modo normal pues aquí no viven otros individuos que hubieran podido ser sus pregenitores y por lo tanto solo cabe el suponer que haya sido transportado vivo desde su patria, el Sur de América del Norte y escapándose haya ido a parar a la playa en que se le capturó; pero aun esta explicación no satisface del todo, pues tiene dos puntos flacos que son: primero el que su dueño se vería en la misma dificultad para alimentarlo en que se vieron en la Colección Zoológica y segundo lo difícil de escaparse del recipiente en que se le guardara y la casi imposibilidad de llegar a la playa sin ser, por el camino, víctima de las circunstancias del ambiente barcelonés tan poco apto para caimanes. Pudo haberse escapado de algún barco fondeado en el puerto procedente de América y por tanto llegar nadando hasta la playa pues sabido es que los caimanes viven también perfectamente en el agua del mar.

Pero puede haber, tal vez, otra explicación. Entre el lastre de algún buque que viniera de América si este lastre era de arena pudieron haber venido algunos huevos de caimanes y estos arrojados junto con el lastre fueron a parar a la playa y allí algunos de ellos incubado por el calor solar, bastante fuerte al principio del verano, llegar a buen término y encontrarse el caiman al romper la envoltura en la playa de Barcelona y vagar por allí sin alimentación apropiada y en malas condiciones de ambiente hasta ser capturado y llevado a la Colección Zoológica donde llegó ya mal preparado para poder aclimatarse a la cautividad.

Barcelona, julio 1929

Museo de Ciencias Naturales (Biología)

Nota Bibliogràfica

Estudios sobre la flora y la vegetación del Macizo de Mágina.

José CUATRECASAS.—Trabajos del Museo de Ciencias Naturales de Barcelona, vol. XII, Barcelona 1929.—Del Macis de Mágina, el més elebat de la prov. de Jaén (2.167 m.), que forma part de l'extrem del Sistema Penibètic, es pot dir que era inexplorat botànicament. Gandoger, l'únic que

l'havia visitat amb aquest fi, fou tan ràpid i precipitat en l'arregla i determinació dels exemplars que el fruit del seu pas, ple d'errors, no podia en cap manera servir de norma. El Dr. Cuatrecasas que hi herboritzà detingudament els anys de 1925 i 1926, resseguí a peu i més d'una vegada totes les localitats, dóna en el present volum un estudi dens i complet de la seva flora vascular.

Després d'una introducció en la que explica la gènesi de la seva obra, entra en matèria dividint-la en dues parts. En la primera—precedida d'uns capítols destinats a la fisiografia, geologia i climatologia—, estudia la vegetació des d'un punt de mira sintètic, ocupant-se de la distribució de l'arbrat y de les principals associacions i formacions del país tractat, amb abundància de dades fitosociològiques. En aquesta part l'autor destina sengles capítols als cultius, a la clisèrie i al caràcter i relacions de la flora. Per el seu objecte considera diversos grups, els de les espècies ibero-oriental-mediterrànies, ibero-endèmiques, ibero-mauritàniques i mediterrànies. El que dóna caràcter a la flora de Màgina és l'element mediterrani que entra en la proporció d'un 65 %. Aquest treball és una contribució meritíssima al coneixement de la geobotànica peninsular.

La segona part està constituïda pel catàleg de les plantes recolectades: 996 espècies, 119 varietats, 8 híbrids i algunes formes de poca valor taxonòmica. Figuren entre aquelles onze espècies noves, endemismes que són descrits gairebé tots per primera vegada: *Muscari gienense* Pau et Cuatr., *Delphinium sordidum* Cuatr., *Jurinea Fontqueri* Cuatr., *Centaurea agnatis* Cuatr., *Helianthemum frigidulum* Cuatr., *Hieracium gienense* Pau, *Campanula Cuatrecasasii* Pan, *Euphorbia Cuatrecasasii* Pau, *Conopodium polygamum* Pau et Cuatr., *Xanthium intermedium* Cuatr. i *Ligusticum Cuatrecasasii* Pan. Les tres últimes es mencionen *ad interim*. A més són noves pera la Península tres espècies i algunes formes i varietats. Per a Europa ho són la *Sideritis ochroleuca* i la subsp. *Ibesiana* de la *Festuca rubra*. Sis espècies són noves per a Andalusia i la casi totalitat per al Macís de Màgina. Un capítol dedicat a les plantes medicinals, unes conclusions, rica bibliografia i apèndix de noms vulgars, amb alguna nota adicional, completen aquesta part.

Il·lustren el llibre alguns dibuixos i esquemes, quinze boniques fotografies i una carta topogràfica, tot del mateix autor. Bé era lògic que el present estudi del nostre distingit consoci, preparat mercès a l'orientació i organització de la Secció Botànica del Museu de Biologia, s'arrenglerés a les publicacions de la Junta de Ciències Naturals, que mereix per tal motiu l'enhorabona.—Miguel de GARGANTA.